

Nádej

Dvojmesačník pre vnútornú potrebu zboru ECAV na Slovensku so sídlom v Krajnom

Ročník 12

Číslo 1

december 09 – január 10

**„A ten život sa zjavil, my sme (Ho) videli, svedčíme
(o Ňom) a zvestujeme vám večný život, ktorý bol u Otca
a zjavil sa nám. „, (1.Ján 1;2)**

Opäť sa priblížili najkrajšie sviatky v roku – Vianoce. A opäť sme svedkami ich rozdielneho chápania, rôznych postojov k nim i rôznorodých očakávaní v súvisi s nimi. Napriek hospodárskej kríze sú Slováci podľa prieskumov ochotní počas nich na darčeky minúť viac ako v roku minulom.

Deti píšú „Ježiškovi“ a tešia sa na to, čo im prinesie a ako vybaví ich prania. Starším neraz stačí už len stretnúť sa z blízkymi.

Tradícia jedál, povier a zvykov diktuje, čo nesmie chýbať na štedrovečernom stole, čo treba urobiť pre šťastie..... V televízii opäť budú vysielat’ „klasické“ filmy a rozprávky patriace k novodobému folklóru, v rozhlase zase zaznejú klasické vianočné piesne a melódie, atď. A je jedno, že v mnohých srdciach a domácnostiach opäť bude chýbať Oslávenec, Ten, kvôli ktorému Vianoce vôbec existujú.

A preto cirkvi zostáva znova to isté poslanie – pripomínať to prvé a pravé poslanstvo Vianoc – vedúce do maštale v Betleheme: „**Lebo narodil sa vám dnes v meste Dávidovom Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán.**“

To je to podstatné, ten pravý dôvod Vianočnej radosti – nie jedlo, darčeky, pohoda, filmy...

To je to, o čom píše apoštol Ján: „**A ten život sa zjavil, my sme (Ho) videli, svedčíme (o Ňom) a zvestujeme vám večný život, ktorý bol u Otca a zjavil sa nám. Čo sme teda videli a počuli, zvestujeme aj vám, aby ste aj vy mali spoločenstvo s nami. Naše spoločenstvo aby bolo s Otcom a s Jeho Synom Ježišom Kristom. Toto vám píšeme, aby naša radosť bola úplná.**“

Večný život, dobré spoločenstvo s Bohom i navzájom bratov a sestier v cirkvi – a z toho vyplývajúca radosť – to sú hodnoty, ktoré nám Vianoce nanovo pripomínajú, a to hlavne preto, aby sme ich neprežívali len počas nich, ale stále. Amen

I. Novomestský

SLOVO NA ÚVOD

Advent – Čo vlastne čakáme?

Večer alebo v noci, keď si líham do postele, túžim po odpočinku a po peknom novom ráne. Často sa mi stáva, že nevládzem v modlitbe zoštylizovať ani poriadne tri vety. Viem však, že Boh počuje výkrik mojej unavenej a úbohej duše, v ktorom Ho prosím, aby nás neopúšťal a previedol nás do pokojného a požehnaného nového dňa. Po prebudení znova túžim po Božej prítomnosti a ochrane pre seba a pre všetkých blízkych.

Každý jeden deň žijeme v nejakom očakávaní. Niekedy je čakanie plné strachu obáv, inokedy plné radosti, ale pri každom čakaní nechýba **nádej**. Keď čakáme na výsledky z vyšetrení u lekára, máme strach, ale máme aj nádej, že to nie je nič vážne, nič čo by ohrozilo náš život. Keď sa pripravujeme na skúšku, veríme, že to zvládneme a čakáme uspokojivé výsledky. Keď čakáme prírastok do rodiny, tešíme sa, ale zároveň máme strach, aby sa dieťaťko narodilo zdravé.

Ako kresťania si každoročne v predvianočnom období pripomínáme, prečo vlastne žijeme, čomu a Komu veríme a kde kráčame. Advent je čas čakania na príchod niekoho pre nás veľmi vzácného a dôležitého.

S pribúdajúcimi rokmi vnímam život okolo seba akosi viac zodpovedne a všimam si nespokojnosť a strach ľudí, ktorí akoby strácali nádej a vieru. Očakávania ľudí sa zúžili na materiálny okruh a oblasť vlastného šťastia. Chceme život, aký nám predstavujú média. Podvedome nás to všetkých ovplyvňuje a ani si to neuvedomujeme, smerujeme naše správanie k týmto nízkym cieľom. Mnohí zabľúdia v spomienkach do „zlatých časov“, kedy vraj bolo dobre (Ako komu?!) a túžia po „baranovi“, ktorý by nás viedol ako „ovečky“ za dobrou pašou. Takíto ľudia asi nehľadali Dobrého Pastiera, ktorí sa o nás stará nezištne, dokonca obetoval sám seba, aby sme spoznali skutočnú lásku.

Sledovala som v televízii dokument o domácom násilí, ktoré vraj v mnohých domácnostiach prepukne vo chvíli, keď rodina pocíti nedostatok materiálnych a finančných prostriedkov, na ktoré bola už dlhšiu dobu zvyknutá. Pod násilím sa nemyslí len fyzické napadnutie, ale aj psychické týranie vo forme ponižovania. K takémuto správaniu sa človek zníži vtedy, keď nie je napojený na nebeského Otca a neverí v Jeho moc a lásku. K čomu všetkému nás vedie nevera, beznádej a pohrdanie Božou pomocou?!

Bez viery človek vidí len seba a nevidí tých, ktorí sú v oveľa zložitejších situáciách. Máme predsa Toho, ktorý vie pochopiť a pomôcť.

„ Medzitým akási žena, ktorá mala dvanásť rokov krvotok a mnoho trpela od mnohých lekárov a strovila všetko, čo mala, a nič jej neosožilo, ale naopak: bolo jej vždy horšie, - keď počula o Ježišovi, prišla v zástupe odzadu a dotkla sa Mu rúcha. Lebo si povedala: Ak sa Mu čo aj len rúcha dotknem, ozdravím! A hneď vyschol prameň jej krvi a pocítila v tele, že je vyliečená z

múk. Ale Ježiš hneď pocítil, že vyšla z Neho sila, obrátil sa v zástupe a spýtal sa: Kto sa mi dotkol rúcha? I povedali Mu učeníci: Vidíš, že sa zástup tlačí na Teba, a sputuješ sa: Kto sa ma dotkol? Obzrel sa, aby videl tú, ktorá to spravila. No žena, ktorá vedela, čo sa s ňou stalo, prestrašená a trasúc sa pristúpila, padla pred Ním a povedala Mu celú pravdu. On jej povedal: Dcéra, tvoja viera ťa zachránila; chod' v pokoji a buď uzdravená zo svojho trápenia.“

Mk 5; 25 - 34

Keď si vypočujem alebo prečítam tento príbeh, som povzbudená vo viere a nádeji pre ďalší život. Spomínaná žena bola chorá a chudobná. Zlá kombinácia. Všetko, čo mala, dala lekárom, ktorí jej nevedeli pomôcť. Zostala jej len viera a nádej. Bola si istá, že sa jej stačí dotknúť Ježišovho rúcha a bude uzdravená. Ona dokonca ani neprosila, ale vzala si uzdravenie dotykom bez opýtania. Taká drzosť. Ježiš sa však na ňu nehnevá. Upokojuje ju a vyzdvihuje jej vieru, ktorá ju zachránila. Preto vystierajme ruky za Tým, ktorý jediný nás môže uzdraviť z našich trápení tu i vo večnosti.

Bolo by krásne, keby sme si každý deň pripomínali, že zachrániť nás môže len viera v nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista, na príchod ktorého čakáme a pripravujeme sa.

Pane Ježišu, pridaj nám viery a nádeje na každý deň a nauč nás modliť sa nielen za seba a blízkych, ale za všetkých, ktorí sú v núdzi a potrebujú Záchrancu a Lekára. Amen

ZN

- Otče náš, Ty si ma poznal skôr, ako si ma utvoril v lone mojej matky a keď si prišiel vo svojom Synovi, ja som Ťa nepoznal. Ďakujem, že si sa mi dal spoznať. Ďakujem za čas milosti, kedy sa ešte stále dávaš spoznávať všetkým, ktorí Ťa hľadajú.

Lebo každý, kto prosí, dostane; a kto hľadá, nájde; a kto klope, tomu bude otvorené. (Mt. 7,8)

- Pane Bože, ďakujeme Ti, že si dával odpradáva ľuďom radostné zaslúbenia o príchode nášho Spasiteľa:

Ale on niesol naše choroby, vzal na seba naše bolesti. My sme sa nazdali, že je zasiahnutý, Bohom bitý a strápený. Ale on bol prebodnutý pre naše priestupky, zmučený pre naše nepravosti. On znášal trest za náš pokoj, jeho jazvami sa nám dostalo uzdravenia. (Iz. 53,4-5)

- Pane Ježišu, ďakujeme, že proroctvá sa stali skutočnosťou a Ty si prišiel spasiť nás - hriešnikov.

Lebo dieťa sa nám narodilo, syn nám je daný; na jeho pleciach spočinie kniežatstvo, jeho meno bude: Predivný radca, Mocný Boh, Otec večnosti, Knieža pokoja. (Iz 9,5)

Spomienka na našich blízkych

Jeseň....niekedy daždivá, inokedy slnečná a plná farebného lístia. Začiatkom novembra je prevoňaná chryzantémami a osvetlená mihotavými svetielkami sviečok.. Začiatkom novembra prichádzame na cintoríny k hrobom našich blízkych, známych, tých, ktorí už nie sú medzi nami.

Dostalo sa mi do rúk posolstvo svetoznámeho spisovateľa G.G. Márqueza, nositeľa Nobelovej ceny za literatúru. Toto posolstvo akoby hovorilo za tých, ktorí sa nám už z večnosti nemôžu prihovoriť.

Ja si v tieto dni často toto čítam a spomínam na nášho drahého, ktorý od nás nečakane odišiel bez slova rozlúčky. Keď odchádzal do práce, netušil, že je to jeho posledné ráno ...

Chcem sa s vami podeliť o tieto slová. Zamyslíme sa a zároveň zistíme, že toto posolstvo sa prihovára nám, ktorí ešte máme šancu využiť čas najlepšie ako dokážeme. Ďakujme Pánovi za každé nové ráno.

„Pokiaľ by Boh bol ku mne láskavý a daroval mi odrobinku života, využil by som ten čas najlepšie ako len dokážem. Pravdepodobne by som nepovedal všetko nad čím premýšľam, ale určite by som si premyslel všetko, čo poviem.

Hodnotil by som veci nie podľa ceny, ale podľa významu. Spal by som málo, sníval viac. Viem, že každú minútu so zavretými očami strácame 60 sekúnd svetla.

Šiel by som, keď sa iní zastavujú. Budil by som sa, keď iní spia..

Keby mi Boh ešte daroval odrobinku života, jednoducho by som sa obliekol a kráčal ku slnku, aby som objavoval nielen svoje telo, ale aj svoju dušu.

Presviedčal by som ľudí, ako veľmi sa mýlia, ak si myslia, že sa nepatrí zamilovať na starobu. Nevedia totiž, že starnú práve preto, že utekajú pred láskou.

Dieťaťu by som zhotovil krídla, ale dal by som mu ich, až keď sa naučí lietať samostatne. Eudom v pokročilom veku by som pripomenul, že smrť neprichádza so samotou a opustením..

.....

Keby som vedel, že dnes ťa poslednýkrát uvidím v spánku, silne by som ťa objal a modlil by som sa k Pánovi, aby mi dovolil byť tvojím anjelom strážnym.

Keby som vedel, že sú to posledné minúty čo ťa vidím, povedal by som ti – milujem ťa. A nepredpokladal by som ľahkomyselne, že predsa o tom vieš.

Vždy je nejaké ráno a život nám dáva možnosť urobiť nejaký dobrý skutok. Ale pokiaľ sa mýlim a dnešok je všetkým čo mi ostáva, chcel by som ti povedať ako veľmi, veľmi ťa milujem. A zašepkať, že na teba nikdy nezabudnem.

Nik z nás, ani mladý ani starý, nemá záruku na ďalší úsvit rána. Možno dnes poslednýkrát pozeráš na tých, ktorých miluješ. Preto sa nezdržuj, urob to dnes, pretože ak sa nedočkáš rána, budeš ľutovať deň, v ktorom si nemal čas na jeden úsmev, na jeden bozk, že si bol príliš zaujatý na to, aby si tvojim splnil posledné želanie. Buď vždy nablízku tým, ktorých miluješ a buď na nich dobrý. Nájdí si čas, aby si im povedal ako je mi ťažko, prepáč, ďakujem, prosím. A všetky láskavé slová aké len poznáš.

Nikto si ťa nebude pamätať za tvoje čo ako krásne a ušľachtilé ale skryté myšlienky.

Preto pros Pána o silu a múdrosť, aby si ich mohol vyjadriť. Dokáž svojim priateľom a blízkym akí sú veľmi potrební. Tieto slová adresuj komu chceš. Pokiaľ to neurobiš dnes, ráno bude také isté ako včera.“

Cesta kresťana

Po jednej kázni nášho pána farára o tom, ako **Pán Boh na nás dopustí, ale neopustí** ma stále prenasledovala myšlienka ako je človek neustále vo svojom živote skúšaný.... Často si hovoríme, koľko ešte vydržíme, koľko bremien unesieme, ale aj koľko radosti a šťastia v živote nám bude nadelené... Nikto nepozná svoju dĺžku života a nevie si budúcnosť predpovedať. V dnešnej dobe je to niečo, čo sa nedá kúpiť, nijako ovplyvniť, je v tom určitá spravodlivosť.....

Z vlastnej skúsenosti viem, že pri strate svojho najbližšieho sme sa cítili veľmi ukrivdení a pýtali sme sa prečo práve nám sa toto stalo ???? Prečo to Pán Boh dopustil.. Zdalo sa nám, že život pre nás nemá ďalej zmysel, ako keby sa všetko zrútilo a život sa nachvíľu zastavil. Nič nás vtedy nezaujímalo... Neboli sme na to však sami.. Teraz spätne už viem, že len s Božou pomocou sa nám to podarilo, lebo sme našli pokoj, vyrovnanie sa s danou situáciou a hlavne sme našli „cestu“, ktorou sme pokračovali ďalej. Určite to nebolo ľahké a zo dňa na deň, ale každá skúška, ktorú nám Pán Boh postaví do cesty je určitá životná skúsenosť a asi to tak má byť. Musíme mať vieru, že sa raz všetci stretne u toho Najvyššieho, ktorý nás neopustí, ale podrží a že smrťou sa náš život nekončí. Život sme dostali a musíme ísť ďalej aj keď niekedy už nevládzeme....Je to úzka cesta, zložitá, ale s jasným cieľom a koncom, ktorý určite stojí za to...Máme Božiu nádej, ktorá nás poháňa vpred.

em

Adventný veniec

Horeli štyri sviečky na adventnom venci. Bolo tak ticho, že bolo počuť ako sviečky začali hovoriť.

Prvá sviečka vzdychla a povedala: „ volám sa Mier, ale ľudia žiaden mier nedodržia.“ Jej svetielko bolo čím ďalej menšie, až úplne zhaslo...

Druhá sviečka zakmitala a povedala: „ volám sa Viera, som ale zbytočná. Ľudstvo nechce nič o Bohu vedieť. Nemá teda cenu, aby som svietila.“ Prievan zavial miestnosťou a druhá sviečka zhasla.

Ticho a smutne sa ku slovu prihlásila tretia sviečka: „ Volám sa Láska. Už nemám silu, aby som horela. Ľudia ma odstavili na stranu. Vidia len samých seba a viac nikoho, koho by mali mať radi.“ A zhaslo i toto svetlo...

Vtom vošlo do miestnosti dieťa. Pozrelo sa na sviečky a povedalo: „ Vy musíte predsa svietiť a nie byť zhasnuté!“

Vtedy sa ozvala i štvrtá sviečka: „ Neboj sa! Pokiaľ svietim ja, môžeme i ostatné sviečky znovu zapáliť. Volám sa Nádej.“

Zapálilo dieťa od tej sviečky zápalku a rozsvietilo znovu ostatné sviečky.

Milé sestry a bratia, mali by sme sa nad týmto zamyslieť a zobrať si poučenie, aby plameň nádeje v našom živote nikdy nezhasol...a každý z nás by mal mať plamene: MIERU, VIERY, LÁSKY a NÁDEJE a neustále by sme ich mali strážiť a udržiavať.

Vianočný list pre Teba...

Ako dobre vieš, moje narodeniny sa blížia. Každý rok sa koná oslava na moju počesť a myslím si, že tak bude aj tento rok. Počas týchto dní veľa ľudí nakupuje darčeky. Rozhlas a televízia vo svojich reklamách na každom kroku upozorňujú svet na moje blížiace sa narodeniny.

Je krásne vedieť, že najmenej raz ročne si niektorí ľudia na mňa spomenú. Ako iste vieš, oslava mojich narodenín začala už pred mnohými rokmi. Spočiatku ľudia chápali a boli vďační za všetko, čo som pre nich urobil. Teraz sa zdá, že nik už nepozná skutočný dôvod osláv.

Rodiny a priatelia sú spolu, zabávajú sa, ale nepoznajú význam osláv.

Spomínam si, že aj vlani bola usporiadaná takáto slávnosť na moju počesť. Slávnostná tabuľa bola plná delikates, ovocia a rôznych maškrt. Výzdoba bola vskutku fantastická a všetko to dopĺňali nádherne zabalené darčeky. Chceš však niečo vedieť? Bol som oslávenec, ale nebol som pozvaný.

Keď prišiel deň D, prišiel som, ale nechali ma vonku, pred zabuchnutými dverami. A ja som tak veľmi chcel byť s nimi.

Popravde, neprekvapilo ma to, pretože v posledných rokoch všetci predom mnou zatvárajú dvere.

Nepozvaný, ale predsa som sa rozhodol potichučky vojsť. Postavil som sa nebadane do rohu miestnosti a sledoval som. Všetci jedli, pili, podaktorí aj opití, rozprávali oplzlé vtipy a nesmierne sa na všetkom bavili. A navyše, keď do miestnosti vstúpil veľký tučný muž oblečený v červenom s dlhou bielou bradou, vyzeral ako opitý, sadol si do kresla a všetky deti sa rozbehli k nemu, kričiac: „Santa Claus, Santa Claus!“, akoby táto oslava bola na jeho počesť!

O polnoci sa všetci začali objímať. Tak som roztvoril svoju náruč čakajúc koho by som objal. A vieš čo? Nikto ma neprišiel objasť. Ľudia si začali rozdávať darčeky, otvárali ich plní očakávania. Keď už boli všetky otvorené, nesmelo som sa obzreť, či tam snáď nebude aspoň jeden aj pre mňa.

Ved' ako by si sa cítil ty, keby na tvojich narodeninách boli obdarovaní všetci okrem teba – oslávenca?

Vtedy som pochopil, že som nechcený, nepozvaný a preto som rýchle odišiel.

Každý rok sa sviatok mojich narodenín zhoršuje. Ľudia pamätajú len na jedlo, pitie, zábavu, ale na mňa akosi zabúdajú.

Bol by som rád, keby si mi tieto Vianoce dovolil vstúpiť do svojho života.

Potešilo by ma, keby si uznal skutočnosť, že pred vyše dvetisíc rokmi som prišiel dobrovoľne na tento svet obetovať svoj život na kríži, aby som ťa zachránil. Dnes, jediné čo chcem je, aby si tomu veril celým svojím srdcom.

Rád sa s tebou o niečo podelím. Keďže ma mnohí nepozvali na svoje párty, budem mať svoju veľkú vlastnú grandióznu oslavu, akú si nikto nevie predstaviť.

Stále ešte prebiehajú prípravy. Dnes som poslal mnoho pozvánok a toto je jedna z nich aj pre teba. Chcem vedieť, či prídeš, aby som ti rezervoval miesto a napíšem tvoje meno zlatými písmenami do veľkej knihy pozvaných. Iba tí zapísaní budú pozvaní na párty. Tí, ktorí neodpovedia na pozvánku, zostanú vonku.

Vieš, ako môžeš odpovedať na toto pozvanie?

Je to jednoduché, pošli za mňa túto pozvánku všetkým, na ktorých ti záleží ...

Budem na vás všetkých čakať na tohtoročnej oslave...

Uvidíme sa čoskoro ... Milujem ťa!

Ježiš

Vianočný darček

„Mami, tak veľmi by som si želala pod stromček macka.“ Povie v jedno ráno dievčatko svojej mame. Mama sa usmeje a odpovie. „Ak si myslíš, že si bola celý rok poslušná, možno sa ti tvoje želanie splní.“

(A čo vy deti boli ste tento rok poslušné?)

Dievčatko posmutnelo. Spomenulo si totiž na to, ako nechcelo vstávať do školy, alebo ísť skôr spať a veľa ďalších vecí, ktoré ju teraz mrzeli.

„Neviem.“ Odpovedalo dievčatko. „Možno som nebola až taká poslušná, ale už budem.“

Mamička si k nej sadne a povie. „Podstatou Vianoc predsa nie sú darčeky, ale to, že sa narodil Ježiš.“ Dievčatko zostalo dlho v objatí svojej mamy. Od malička sa s ňou rodičia modlili a učili ju, že Ježiš je ten, ktorý sa narodil, aby učil ľudí veriť Bohu, Jeho dobrotu, lásku, ktorú nosil po svete, ale i o tom, že musel zomrieť i za ňu, aby ona mohla žiť vo viere a večne.

.....

„Konečne svetlo.“ Povie si sám pre seba Macko. Poobzerá sa okolo seba, skoro všade sú škatule. „Kto vie, čo v nich asi je?“ Spýta sa nahlas. Nikto mu však na jeho otázku neodpovedá. Odrazu ho nejaká žena zoberie do ruky a postaví na poličku, vedľa takého istého macka ako je on.

„Ahoj.“ Povie mu. Ten však na neho ani nepozrie a ďalej si iba sedí a pozerá pred seba.

„Povedal som ahoj!“ Skúša opäť upútať susedovu pozornosť Macko.

„Ten ťa nepočuje.“ Povie ktosi.

Macko sa nakloní, aby zistil odkiaľ počul hlas. Nikoho však nevidí a už ani nepočuje. Nevie ako dlho sedel na poličke. Pod sebou i za sebou počul hlasy, ktoré sa rozprávali o tom, že idú Vianoce a ľudia nakupujú pre deti darčeky. Bábika menom Barbica rozprávala o tom, že je najkrajšia a preto si ju čoskoro niekto kúpi. Mala pravdu, pretože netrvalo dlho a už si ju niekto odnášal. Macko sa snažil zapojiť do rozhovoru a dozvedieť sa niečo o tých Vianociach, no vždy keď prehovoril, hlasy stíchli. Čoraz viac začal premýšľať, prečo sa ocitol na mieste, kde je tak veľa hračiek. Raz však priniesli veľkú škatuľu. „Čo v nej asi je? Žeby priniesli novú hračku?“ Pýtali sa všetci a sledovali, ako ju ľudia otvárajú. Zrazu z nej vytiahli veľkého Maca a posadili ho vedľa malého Macka, s ktorým sa dovtedy nikto nerozprával. Odrazu mal malý Macko pocit, že nebude môcť zastaviť otázky, ktoré sa ozývali z každého kúta. Boli smerované k veľkému Macovi. Ten bol však celú dobu ticho a tak to hračky vzdali.

Malý Macko bol čoraz smutnejší. Myslel si, že príchodom veľkého Maca sa dozvie, prečo je na tomto mieste, čo sú Vianoce a prečo ľudia nakupujú darčeky. Pozoroval ako hračky miznú z poličiek, ako každý večer zvláštna ale príjemná hudba prestane hrať, rozhovory ľudí stichnu a v miestnosti sa zhasne.

V jedno ráno ho zobrali spolu s veľkým Macom a dali na nejaké zvláštne miesto. Okolo neho bolo plno neznámych hračiek a boli tam aj tie zvláštne ligotavé veci. Najhoršie na tom všetkom bolo, že nevedel prečo ho premiestnili.

Prvý večer bol najzvláštnejší, pretože aj keď sa v miestnosti za ním zhaslo, pred ním sa stále ešte nejakú dobu svietilo. Ľudia prechádzali okolo a ukazovali na neho. Počul smiech, videl ich

rozžiarené tváre...Keď zaspával, ozval sa nejaký hlas. „Spíš, Macko?“ Macko sa poobzeral okolo seba, ale nič nezvyčajné nevidel. „To som ja, veľký Maco.“ Ozval sa znova.

Macko sa až po chvíľke prebral zo spánku.

„Myslel som si, že nevieš rozprávať?“ Opýtal sa Macko.

„Viem, ale chcel som, aby si všetci mysleli, že to tak nie je. Ved’ si počul, koľko mali otázok? Nechcelo sa mi odpovedať.“

„No, ja by som bol rád, keby sa bol so mnou niekto rozprával. Na žiadnu svoju otázku som nedostal odpoveď.“

„No vieš, v našej ríši je to tak, že hračky sa rozprávajú iba vtedy ak chcú.“

Malý macko chvíľu premýšľal a potom prikývol.

„A to, že sa hračky rozprávajú ľudia počujú?“

„Nie. Možno sa snažia zachytiť nejakú našu reč, ale my sa rozprávame práve vtedy, keď nikto z ľudí nie je nablízku a vieme sa rovnako tak aj usmievať.“

„Máš pravdu.“ Priznal všetko macko. „Odpovieš mi ešte na otázky?“

„Maco sa usmeje a povie. „Dobre, som zvedavý, čo ešte zaujíma takú malú hlavičku.“

„Čo sú Vianoce? A prečo je všade tak veľa ľudí?“

„Počul som, že ľudia nakupujú darčeky,

aby mohli v jeden večer obdarovať

svojich blízkych. Vtedy sa všetci stretnú

a oslavujú narodenie dieťaťa - malého Ježiška.“

„Takže aj my možno budeme niekoho darčekom?“

Veľký Maco si opäť sadol na

svoje miesto a povedal.

„Áno. Pokiaľ budeme mať

šťastie, ocitneme sa v rukách

dieťaťa, ktoré si nás bude vážiť.

A neodtrhne nám ruku, nohu

či ucho. Mali by sme spať, Macko,

je neskoro.“ Dodal Maco.

.....

Prišiel Vianočný večer a dievčatko začalo

rozbaľovať darčeky. V jednej

škatuľke bundička, čiapka,

papučky, nohavice. A v druhej

škatuľke Macko a Maco.

Dievčatko si ich oboch pritúlilo

a usmialo sa.

Netušilo, že aj mackovia sa

usmievali, pretože cítili, že v náručí

dievčatka sa budú mať vždy dobre.

A čo vy, deti, vážite si svoje

hračky?

Uhádnite akej farby bola:

1. Bundička, čiapka, mackovia

2. nohavice, papučky

A vyfarbite ich.

E.K.

Chceš vnímať Božie pôsobenie? Stačí neveriť v náhodu

Istý geniálny matematik, diplomat a filozof – jeden z posledných polyhistorov z 18. storočia – Gottfried W. Leibniz raz napísal, že **fenomén náhody** vyplýva priamo z našej neznalosti skutočných príčin toho, čo sa údajne malo stať takpovediac náhodne. To znamená, že náhoda vlastne nejestvuje – to len my nie vždy poznáme príčiny jednotlivých javov. Náhoda je veru ozrutánsky strašiak vo filozofickom myslení a má dokonca moc rozdeliť na dva tábory aj samotných kresťanov. **Veríš v náhodu?** „*Verím, jestvuje aj náhoda, náhodne sa splietajú gény pri počatí, náhodne burácajú blesky pri búrke, náhodne okolo mňa prešiel akurát tento kňaz.*“ **Neveríš v náhodu?** „*Neverím, všetko má svoje odôvodnenie a skrytý zmysel!*“ Pozorujem, že kresťan má silnú tendenciu neveriť v náhodu. Vidí za udalosťami a situáciami, do ktorých ho život dennodenne privádza, riadenie vyššou silou. Cíti niečo, čo by sme mohli nazvať „**starostlivosť Božej prozreteľnosti**“.

Avšak naopak neveriaci alebo ateista náhodnosť obhajuje, ba stáva sa jeho čelným argumentom. „**Všetko sa dá vysvetliť inak, než ako zásah Boha!**“ vraví. „*Na to máme predsa vedu!*“ Chceš pociťovať Boha vo svojom živote? **Chceš vnímať Jeho pôsobenie? Áno?** Nuž, budeš musieť uspôbiť svoju myseľ „Jeho prístupu“ voči nám ľuďom – ale neboj, nie je to ťažké. :-) Prv, než pochopíš, ako Boh pôsobí, si musíš uvedomiť jednu Božiu zásadu, ktorej sa Boh pevne drží a až do apokalypsy sa aj držať bude. A tou je Božia nevtieravosť. **Áno, Boh sa nevtiera.** Dal nám život, do ktorého všemožne zasahuje, ale nikdy tak, aby nám podal jasný empirický a úplne presvedčivý dôkaz svojho pôsobenia. Takže obhajoba náhodnosti – „*Všetko sa dá vysvetliť inak, než ako zásah Boha!*“ – je vskutku pravdivá. Keď Matka Cirkev prijala evolučnú teóriu alebo v niektorých konkrétnych prípadoch hypotézu „o inteligentnom dizajne“, tak práve takýmto vznešeným prístupom vyzdvihla Božiu nevtieravosť. Že sme neboli stvorení raz a zaraz, ale procesuálne. A to sa dá odôvodniť vedecky bez Božieho zásahu. **A to je len jeden reprezentatívny príklad,** ktorý Ti odhaľuje, že aj Tvoje jednotlivé konkrétne situácie, ako prichádzajú do Tvojho konkrétneho života, sa vždy **budú dať vysvetliť aj pomocou fenoménu náhody – lebo Boh všetko riadi skryto.** Keby to robil otvorene, dostal by si dôkaz o Jeho pôsobení a musel by si pod tlakom argumentov sa tomuto božstvu podriaďiť, inak by si bol považovaný asi za blázna. A to je sloboda? Nie, to by nebola sloboda. A Boh chce, aby si sa cítil a bol slobodný a mal možnosť Ho aj odmietnuť. Nechce robota, ktorý ho bude poslúchať z titulu akéhosi diktátu... Ak už vieš teda túto hlavnú Božiu zásadu, môžeš prejsť **k druhému kroku.** Skús si vo svojom živote predstaviť, že náhoda nejestvuje. Netreba spomínať na kľúčové udalosti v Tvojom živote (i keď ani to nie je zlé), ale aj na všednosti. Možno je skutočne tými kľúčovými udalosťami začať najlepšie, ale každopádne nesmieš zabudnúť potom ani na všednosti. Akých ľudí si po ceste do práce či školy stretol, ako sa na Teba pozerali, aké úlohy Ťa čakajú počas dňa, aké počasie bolo vonku, čo Ti povedal príbuzný alebo kamarát, aká myšlienka Ťa zaujala pri čítaní dajakej knihy alebo novín či časopisu... Tých všedností je veľa a spolu vytvárajú harmonické dielo. Ak takto začneš uvažovať, pocítiš, že už nemusíš neveriť na náhodu, ale pocítiš, že **to a tamto náhoda rozhodne nebola!** :-) Raz som sa bavil s jednou ateistkou o tom, ako mi Boh pomohol zmaturovať – vravel som, že som sa zo zdravotných dôvodov nemohol dobre pripraviť, napriek tomu mi pri všetkých predmetoch úplne úžasne padli vhod vytiahnuté otázky – a ona na to: „*A to je všetko?! To má byť dôkaz Boha? Nie si náhodou naivný a šiši???*“ Veru, **obvinenie z naivity** je logický postup ateistu v prípade odmietania náhodnosti. Úplne som chápal jej postoj. To sa môže

stať i Tebe – o to väčšmi pamätaj, že sme v slobodnom svete, kde sa môžeš rozhodnúť uveriť alebo neuveriť úplne slobodne. A veriť v náhodu je rovnako relevantný postoj ako v ňu neveriť. **Ale je tu jedno veľké „ALE“.** Ak na chvíľu **opustíš vody náhodnosti** a budeš sa snažiť vidieť za všednosťami svojho života, ako i za kľúčovými udalosťami svojho života, nenáhodou, pocítiš niečo, čo kresťania nazývajú „Božia prozreteľnosť“ a ver mi – je to úžasný pocit. Je to pocit, okúsenie súladu udalostí, vecí, javov, skúseností. Zrazu náhle **akoby sa Ti otvorili oči** a Ty uvidíš stopy Božieho riadenia – stopy nejakého neznámeho pôsobenia; **akoby niekto manažoval** veci tak, aby speli k nejakému cieľu. Tento cieľ zatiaľ zostáva skrytý, ale už len ten pocit – už len ten stojí za to. A potom je už len krôčik k uvereniu v pôsobenie Boha. A to je to veľké „ALE“ – tento pocit Ti viera v náhodu nikdy neprinesie. Nuž, nemôžem ukončiť tento článok bez jedného veľkého **upozornenia**, ktoré Ťa celkom iste v snahe cítiť Božie vedenie postihne. A to je **pôsobenie zla** – fyzického, alebo morálneho. Si človek a si vo svete, v ktorom zlo pôsobí veľmi mocne a kazí životy ľudí priam organizovane. A presne to je ono! Organizácia zla! Ak otvoríš svoje oči pre nenáhodou a pocítiš na okamih Božie pôsobenie, istotne sa Ťa dotkne aj otázka: „**A čo všetko to zlo, čo sa mi stalo? To tiež manažoval Boh???**“ Často sa s tým stretávam, že ľudia obviňujú Boha zo zla, ktoré sa im stalo, a zabúdajú, že Boh a človek má na tomto svete aj mocného nepriateľa, ktorý organizuje zlo v našich životoch – **Satan**. To nie je žiadna bájna postavička z rozprávky, ale skutočná bytosť, ktorú najviac štvie, že Boh robí z jeho zla ešte väčšie dobro. :-) Pamätaj teda na to aj Ty, keď budeš mať nutkanie vyčítať Bohu zlé veci v Tvojom živote – **pamätaj, že je tu aj Nepriateľ**.

Tak čo? Skúsiš zazrieť svetlo, ktoré Ti odhalí, ako Ťa Boh v Tvojom živote vedie? Túžiš vnímať Božie pôsobenie? Otvor teda svoje srdce a starostlivo prehodnocuj situácie a udalosti, ktoré sa Ti dejú. **Sebareflexia, to je cesta.** Pomôže Ti k tomu možno aj písanie denníčka. Denníček si píšem aj ja a skvelo mi pomáha analyzovať dianie v mojom živote. Prajem Ti, drahý priateľu, aby si pocítil Božie pôsobenie a uveril, že nie všetko v Tvojom živote je slepá náhoda. :-)

Venované hľadajúcim

Vložil [Roman Gemela](#), [Pre mladých](#)

Eleos v Košariskách

V prvú októbrovú nedeľu – 4.10.2009 sa naša hudobná skupina zúčastnila mládežníckych služieb Božích v Košariskách. Poslúžili krásnymi mládežníckymi piesňami, v ktorých prosili o Božie požehnanie a ktorými vzdávali chválu a česť nášmu Pánovi . Veríme, že ich hosťovanie bolo osviežením a obohatením pre domáci cirkevný zbor a pre našu skupinu ďalšou zaujímavou skúsenosťou v ich službe na Božej vinici.

Vzácná návšteva zo Sliezska

Už začiatkom tohto kalendárneho roka 2009, keď sa pripravovali významnejšie aktivity nášho cirkevného zboru, plánovali sa oslavy 225. výročia posvätenia chrámu Božieho v Krajnom. Dohodlo sa, že pri tejto príležitosti pozveme bratov a sestry z Bystřice. Na túto udalosť sme sa tešili aj z dôvodu dokončenia opravných prác na zborovej miestnosti v cirkevnej škole v Hrachovišti.

Víkend 10. – 11. 10.2009 bol tou dlho očakávanou chvíľou. Počasie nám v sobotu veľmi neprialo, ale miesto slnka nás zahrialo opätovné stretnutie s mnohými už známymi bratmi a sestrami. Privítali sme u nás aj brata farára Stana Halušku so svojou rodinkou z Vyšného Žipova a bolo nám tak trochu ľúto, že brat farár Roman Raszka musel kvôli iným povinnostiam nechať svoje dve princezničky a princa doma aj s maminou.

Krásne chvíle sme prežívali počas neformálneho misijného večera v sobotu, kde sa prihovorili už spomínaní bratia farári a tiež naša rodáčka sestra farárka Milka Talábová.

Nechýbali ani piesne na oslavu Božiu a spestrením pre nás bola dychovka hostí a dievčensko ženský spevácky zbor Laudáte.

Večer si prišli pre „svojich“ bratia a sestry, ktorí boli ochotní otvoriť svoje domácnosti a prichystať nocľahy. Za to im patrí veľká vďaka.

Nedeľa sa niesla už v slávnostnejšom tóne a Božia milosť sa prejavila v Božom slove, ktoré nám zvestoval brat Roman, ale aj v slnečných lúčoch, ktoré počas služieb Božích začali prenikať cez kostolné okná a vonku vysušovali stopy po daždi. Oslava vďaka Pánu Bohu za chrám, v ktorom prijímame požehnanie a čerpáme novú silu bola dôstojná, ale čo je dôležitejšie, úprimná a srdečná. Slávnostný obed sa uskutočnil v kultúrnom dome v Hrachovišti, kde bolo 100% všetko prichystané. Hrachovišťania sa znova dokázali ako spolaľhivci, ktorí sa nedajú zahanbiť. Vďaka.

Po obede nás čakala ešte jedna príjemná udalosť. Posvätenie opravených priestorov školy v Hrachovišti. Ako je to u nás zvykom, stalo sa tak Božím slovom a modlitbou. Slovom poslúžil brat Stanko Haluška a atmosféru spríjemnila dychovka zo Sliezska.

Krátko po skončení tejto malej posviacky sme sa s bratmi a sestrami z Bystřice rozlúčili. Zdalo sa nám, akoby to bol len sen. Uvedomili sme si, že všetky pekné a príjemné chvíle trvajú akosi krátko.

Záverom týchto spomienok nechcem a ani nesmiem zabudnúť na všetkých ochotných bratov a sestry, ktorí sa pričínili o bezproblémový priebeh týchto osláv.

Ďakujeme spevokolistom a domácej skupine Eleos, ktorí bez akýchkoľvek výhrad prispeli ku kultúrnemu obohateniu osláv, ale tiež pomáhali kde bolo treba, všetkým šikovným rukám, ktoré napiekli toľko chutných koláčov, ženám, ktoré pomáhali pri varení a obsluhu hostí, kuchárovi, ktorý svoju prácu vykonal bez nároku na odmenu, OÚ a pánovi starostovi v Hrachovišti, ktorí poskytli priestory k obedu zdarma, Bohu známej rodine, ktorá požičala celý servis k stravovaniu na fare. Proste všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom pomáhali pri príprave a počas priebehu osláv. Dal by Pán, aby sme si radi takto zhromažďovali poklady v nebi, kde ich mole nezožerú a hrdza nezničí. Dobrý Boh, nech každému oplatí svojou milosťou a požehnaním.

ZN

Oprava školy v Hrachovišti, osvetlenie kostola (interiér a exteriér) a polozenie dlažby pri oltári v chráme Božom

Tento rok vďaka Božej pomoci, aj napriek predpokladaným finančným problémom, sa uskutočnili tieto väčšie opravy a renovácie . Nereálne by to bolo, keby Pán Boh nemal vybraných ľudí s „mäsitými“ a otvorenými srdcami. Sú to jednotlivci a niekedy i celé rodiny, ktoré museli nechať svoje práce, aby sa dokončilo začaté dielo na Pánovej vinici. Do všetkých týchto prác sa odhodlanci pustili s rozhodnutím urobiť svoju prácu čo najlepšie a s vedomím obetovania svojho vzácneho času a svojich peňazí. Všetkým, ktorí na týchto prácach sa podieľali, patrí poďakovanie a tiež naše modlitby za nich a za ich rodiny.

Zborová webová stránka

Vďaka našim mladým bratom zo skupiny Eleos, ktorí sa všemožne snažia zmodernizovať náš staručký, zabehnutý, unavený cirkevný zbor, sa podarilo tento rok utvoriť a otvoriť webovú stránku nášho cirkevného zboru. Treba poďakovať za trpezlivosť pri tvorbe tejto stránky. Aj keď to nie je bez chyby, veríme, že sme sa trochu zviditeľnili aj touto formou. Keď budete „surfovať“ po internete, skúste vyhľadať www.ecavkrajne.sk . Možno sa dozviete aj veľa nových a zaujímavých vecí nielen o našom zbore, ale aj o našej cirkvi.

Pokrstili:

Moniku Obuchovú – krst v dospelosti
Annu Moravcovú – krst v dospelosti

Na poslednej ceste vypravdili:

Zuzanu Kravárikovú z Konkušovej doliny, 82 r.
Jána Haňáka z Krajného, 65 r.
Alžbetu Kovačechovú z Podkylavy U Benov, 76 r.
Annu Remiášovú z Korytnianskych Kopaníc , 99 r.
Martina Mareka z Krajného, 96 r.
Annu Durcovú z Hrachovišťa, 84 r.
Milana Turana z Krajného, 77 r.
Annu Ančicovú z Krajného, 58 r.
Juditu Bendovú z Podkylavy U Benov, 87 r.

INFORMÁCIE

- Na fare si môžete kúpiť: Tranovský kalendár – 2,50 eur
- 21. decembra 2009 vystúpi v našom chráme Božom s predvianočným programom Sisa Sklovska
- Na Silvestra sa stretnú na fare tí, ktorí chcú privítať Nový rok so zábavou aj s modlitbami – každý je vítaný
- Ak máte nové inšpirácie a nápady, sem s nimi, radi ich v Nádeji uverejníme – akú novú rubriku by ste uvítali, čo by ste zmenili, čo by ste si radi prečítali,....

BOHOSLUŽOBNÉ A INÉ PODUJATIA V ZBORE

december 2009 – január 2010

- ◆ NEDELNÉ SLUŽBY BOŽIE ZAČÍNajú O 8:45 HODINE
- ◆ DETSKÁ BESIEDKA BÝVA V NEDEĽU O 8:45 HODINE
- ◆ PRÍPRAVA KONFIRMANDOV BÝVA V SOBOTU O 17:00 HODINE
- ◆ MLÁDEŽ A DORAST BÝVA KAŽDÚ SOBOTU O 18:00 HODINE
- ◆ NEŠPORNÉ SLUŽBY BOŽIE :
 - KORYTNIANSKE KOPANICE – **6.12.2009 (AJ S VP) A 3.1.2010 O 14:30**
 - ŽADOVICA – **13.12. 2009 (AJ S VP) A 10.1.2010 O 14:30**
 - MATEJOVEC – **20.12. 2009 (AJ S VP) A 17.1.2010 O 14:30**
 - HRACHOVIŠTE – **24.12.2009 O 14:00 S VP A 31.1.2010 O 14:30**
- ◆ KAŽDÝ PIATOK O 17:00 HOD. – NÁCVIK SPEVOKOLU
- ◆ KAŽDÝ PIATOK O 18:00 HOD.– BIBLICKÁ HODINA

Narodenie Syna Božieho

Noc je posiatá hviezdami,
tak krásne svietia na nebi.
To svetlo svojim žiarením,
bude nám večným spasením.

Plače dieťa v Betleheme
v jasličkách na slame,
vzdávame mu slávu, česť,
pretože neobyčajný pokoj
zniesol sa na celý svet dnes.

Všetci zišli sa okolo neho,
to bolo osláv, spevu, radosti.
Boh obdaroval svet Synom
spravodlivosti, lásky a viery. E K

Milosť a pokánie -
Ježiš hriešnym ľuďom hlásal.
Zlosť premohol láskou
a hriechov moc zviazal.
A keď nás z hriechov vykúpil,
diabla zlého porazil a
do výšin nebeských oslávený
vstúpil.

Pozri duša milá,
na cestách nášho života,
Ježiš vzácna útecha,
zdroj viery, slnko nádeje,
Tvoja láska vždy a všade zahreje.

Jasná hviezda

***Jasná hviezda na nebi k Betlehemu mieri,
všetkým ľuďom prináša svetlo pravej viery.***

***Do jaskyne nad mestom pastierov rad kráča,
tá hviezda im do duší zvláštny pocit vnáša.***

***V studenej jaskyni so zvyškami sena
nie je práve príjemne, chladí každá stena.***

***Jej priestory maličké naplnené tichom,
iba osol ustatý hreje svojim dychom.***

***Tam pár s malým dieťaťom je rodina svätá,
a to dieťa zároveň - Synom Pána sveta.***

***Hudú o tom anjeli, tušia to i králi,
ktorí svorne v pokľaku dary odovzdali.***

***Náš dar nech je pokora, čistej lásky kvieťa,
tú položme k jasličkám a potešme dieťa.***

Ol'ga Čechová

Nádej, časopis pre vnútornú potrebu cirkevného zboru ECAV na Slovensku so sídlom v Krajnom. Pripravuje redakčná rada, ktorej môžete zasielať písomné príspevky do časopisu. Cena výtlačku 0,33,- eur. Ďakujeme za vašu priazeň. www.ecavkrajne.sk